

מ"ת 9504/05/15 - מדינת ישראל נגד עיסא אלדין עסאספה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

14 יוני 2015

מ"ת 9504-05-15 מדינת ישראל נ' אלדין עסאספה

בפני	כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר
מדינת ישראל	מבקשת
נגד	
עיסא אלדין עסאספה	משיב
ע"י ב"כ עו"ד שני דבש	

החלטה

נגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים על פי סעיף 21 (א)(1)(ב) לחוק סדר דין פלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו 1966, וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של :

נהיגה בזמן פסילה -בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה .

נהיגה בשכרות -בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה.

נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף- בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה.

נהיגה הקלות ראש - בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף-בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי תש"ל 1970 .

נהיגה כשברמזור אור אדום (בנסיבות מחמירות)-בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

אי ציות להוראת שוטר -בניגוד לתקנה 23א(1) לתקנות התעבורה.

נסיבות האירוע.

על פי הראיות שבתיק המשטרה ת.ד. 216791/15, בתאריך 20.05.15, בשעה 02:12 או בסמוך לכך, נהג המשיב באופנוע מסוג סאן יאנג מספר רישוי 49-099-70 ברח' ראש פינה בתל אביב וכך נגד כיוון התנועה המותר במקום.

שני שוטרים שנסעו באותה עת בניידת משטרה, שהאותיות "משטרה" מסומנות בבולטות רבה לכל דפנות הניידת, ועם

אורות מהבהבים שדלקו באור-כחול, בגג הניידת הורו לו לעצור ע"י קריאה במערכת הכריזה. המשיב לא שעה ולא ציית להוראת השוטרים והחל לחמוק מהמקום תוך כדי נסיעה מהירה ובניגוד לכיוון התנועה, לכיוון רחוב לבנדה. המשיב נהג באופנוע זאת תוך חציית צמתים בניגוד לאור אדום ברמזורים שהסדירו את זרימת התנועה בצמתים, ותוך כדי נסיעה על המדרכה. עקב נהיגתו כלי רכב אחרים נאלצו לסטות באופן חד מקו נסיעתם כדי למנוע תאונה.

כתוצאה מאופן נהיגת המשיב במקום בבריחתו מהשוטרים אשר דלקו אחריו, אירעה תאונה בין הקטנוע לניידת המשטרה, בגינה אושפז המשיב בבית החולים.

בסמוך למועד התאונה, ולאחריה בוצעה למשיב בדיקת דם בבית החולים. בגופו של המשיב נמצאה כמות של 89 מיליגרם אלכוהול, במאה מיליליטר של דם, כמות העולה על המידה הקבועה בחוק (50 מיליגרם אלכוהול).

זאת לדעת, בתאריך 06.07.14 פסל בית המשפט לתעבורה בתל אביב, את המשיב מלנהוג בתיק מס' 5729-06-14 למשך 30 חודשים. גזר הדין ניתן בנוכחותו. לפיכך המשיב נהג בעת האירוע נשוא הדיון כאן כשהוא פסול לנהיגה.

המשיב נהג בקטנוע כאמור, בעת שרישיון הנהיגה שלו אינו תקף לסוג רכב זה.

בסופו של יום, נעצר המשיב בחשד של נהיגה בזמן פסילה, ושחרר למעצר בית מלא ע"י בית משפט השלום בתל אביב.

לא זאת גם זאת, נגד המשיב עומד ותלוי פסק דין המקפל בתוכו מאסר מותנה בר הפעלה לתקופה של 7 חודשים ולמשך 3 שנים. כמו כן פסילה מותנת לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים שלא ינהג בזמן פסילה, או בהיותו שיכור, או בהיותו תחת השפעת משקאות משכרים. פסק הדין ניתן ביום 06.07.14, בנוכחות המשיב.

עילת המעצר- מסוכנות:

המשיב אוחז ברישיון משנת 2000, לחובתו 34 הרשעות בתעבורה הכוללות בין היתר, נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש. בתחום הפלילי למשיב קיים עבר פלילי שכולל בין היתר, החזקה ושימוש בסמים מסוכנים, חבלה במזיד ברכב, איומים, תקיפה, שיבוש מהלכי משפט, החזקת אגרופן, הפרת הוראה חוקית.

כאמור נגד המשיב עומד ותלוי מאסר מותנה בר הפעלה בן 7 חודשים, בתיק מס' 5729-06-14 של בית המשפט לתעבורה בתל אביב. נראה לעין כי מאסר מותנה זה לא היווה גורם מרתיע או מרסן באופן התנהלותו.

הדברים מדברים בעד עצמם באשר למידת המסוכנות הטמונה מהמשיב.

בבש"פ 1753/07 פאדי אבו רקיייה נ' מדינת ישראל, קבע כבוד השופט ס' גובראן:

"סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) מורה לביהמ"ש לבחון, האם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם תהא פחותה. כך או אחרת, בחינתו של ביהמ"ש באשר לשאלת מסוכנותו של הנאשם הינה דו-שלבית. ראשית, מוטל על ביהמ"ש לבחון האם ניתן באופן עקרוני לאיין את מסוכנותו של הנאשם. רק במידה והתשובה לשאלה זו הינה

חיובית, יבחן ביהמ"ש האם החלופה המוצעת עשויה לאיין את מסוכנותו."

ועוד:-

"כאשר המקרה, לאור נסיבותיו הקונקרטיות מלמד על כך שלא יהיה די בחלופת מעצר כלשהי על מנת להשיג את תכלית המעצר, אין צורך לבחון חלופות ספציפיות."

"המסוכנות העולה ממעשי העורר דנא היא רבה ובהתנהגותו גילה כי הינו חסר רסן, חסר עכבות וחסר מעצורים, מזלזל בחוק ובאוכפיו, השוטרים. אך בכך לא סגי. חומרת יתר יש לייחס לעובדה שהעבירות בוצעו ע"י העורר באמצעות רכב ללא ביטוח, ודי בכך כדי להגביר את הסכנה הנשקפת ממנו לציבור, כמו גם נעברו אגב פסילתו מלהחזיק ברישיון נהיגה ובעת שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בגין עבירה דומה. נראה, כי אין מקום לשחררו לחלופת מעצר, בשל מסוכנותו, אשר טרם הופרכה."

אכן, מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה אינו שכיח, אך נסיבות המעשים המיוחסים לעורר, ובפרט חומרתם, יש בהם כדי להצדיק את המשך מעצרו עד תום ההליכים נגדו.

בבש"פ 9573/09 **עבדאללה סלימאן נ' מ"י**, קבע כבוד השופט ע' פוגלמן:

" עברו התעבורתי המכביד של העורר, אופיו הרצידיביסטי, והעובדה שביצע את העבירה המיוחסת לו שעה שהיה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר על-תנאי עקב הרשעתו בביצועה של עבירת תעבורה קודמת - מעידים כולם על מסוכנותו הרבה של העורר."

וכן:-

" מן העורר נשקפת מסוכנות שלא ניתן לאיינה על דרך של שחרורו לחלופת המעצר שהוצעה על-ידו. מסוכנותו של העורר עולה משילובם של המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, ביחד עם עברו הפלילי התעבורתי המכביד.

" ... מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שיקבעו בעניינו."

באשר למסוכנות הנשקפת מן המשיב, הרי שהיא נלמדת ממכלול הנסיבות בעניינו, לרבות עברו הפלילי והרשעותיו הקודמות בתעבורה. לאור המפורט לעיל, הנני קובע כי נשקפת מסוכנות לציבור המשתמשים בדרך, מהמשך נהיגתו של המשיב.

בבש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל, קבע כבוד השופט פוגלמן:-

"במספרם הרב של ההליכים המשפטיים שננקטו נגד העורר בגין עבירות התעבורה הרבות שביצע בעושים השונים שהושתו עליו בגין הרשעותיו בעבירות אלו, ואף באפשרות של הפעלת המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, לא היה כדי להניאו מלחזור ולבצע פעם אחר פעם עבירות תעבורה נוספות המסכנות את הציבור .

כידוע, על-מנת שיוורה בית המשפט על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר, עליו בראש ובראשונה להשתכנע כי ניתן ליתן באותו נאשם את האמון שלא ינצל לרעה את דבר שחרורו ויביא להפרת תנאי חלופת המעצר שנקבעו.. מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שנקבעו בעניינו.. "

בבש"פ 952/074 אושרי ועקנין נ' מדינת ישראל, קבע כבוד השופט ג'ובראן:-

"אכן על פי רוב, ניתן להפיג את המסוכנות של הנאשם בעבירות תעבורה באמצעות חלופת מעצר ואך לעיתים רחוקות יורה בית המשפט במקרה כגון זה על מעצר עד תום ההליכים... אולם יש ובית המשפט יתרשם הן מאופי העבירה והן מעברו של הנאשם, כי נשקפת ממנו סכנה לבטחון הציבור ולשלומו אשר לא ניתן לאיין אלא באמצעות מעצר עד תום ההליכים."

"כ"ה המבקשת, טענה בבית המשפט כי יש להמשיך את מעצר הבית המלא עד לתום ההליכים נגדו, כפי התנאים בו הוא מצוי עתה, זאת ועוד לטעמה עשתה המבקשת חסד עם המשיב בכך שלא הגישה כתב אישום חמור יותר בגין "סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה".

בנוסף הגישה מס' פסקי דין בהם בנסיבות פחות חמורות, החליט בית המשפט לעצור נאשם במעצר של ממש, עד תום ההליכים נגדו. בבש"פ 8563/09 בעניין חלילי אגבריה. בבש"פ 9575/09 בעניין עבדאלה סולימן.

"כ"ה המשיב, טענה כי אין מחלוקת לגבי עובדת הנהיגה בזמן פסילה, ולגבי נהיגה בקטנוע ללא רישיון נהיגה מתאים, לא כך לגבי שאר העבירות המופיעות בכתב האישום. לפי עמדתה חומר הראיות של התביעה אין בו די להביא להרשעתו בעבירת הנהיגה בשכרות.

לטעמה, בדיקת הדם שבוצעה למשיב בוצעה ללא קיומו של כל חשד סביר, זאת ועוד השוטרים הם אלו שגרמו לתאונת הדרכים. אציין כאן כי כוחם של טענות אלה להתברר בתיק העיקרי. כאן המקום לציין מעין בדו"חות השוטרים עולה התמונה כי המשיב באופן נהיגתו הפראי והמסוכן במקום, תוך נסיעה נגד כוון הנסיעה המותר, תוך חציית צמתים בחסות האור האדום, ועליית הקטנוע במנוסתו על מדרכות, הוא זה שגרם להתנגשות בניידת המשטרה. כתוצאה מפעולות המשיב אירעה התאונה. אמור מעתה התקיימו הוראות סעיף 64ב(ב). לפקודת התעבורה, בדבר ביצוע בדיקת דם ממעורב בתאונת דרכים, אף ללא תנאי של חשד סביר.

סעיף 64ב. (ב) לפקודת התעבורה.

"שוטר רשאי לדרוש מנוהג רכב או מממונה על הרכב, שהיה מעורב בתאונת דרכים או שיש לשוטר חשד סביר כי הוא שיכור, לתת לו דגימת שתן או דגימת דם לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול ובאיזה ריכוז, או אם מצוי בגופו סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן;"

לא זאת אף זאת, לעניין העדר חשד סביר לצורך הדרישה לביצוע בדיקת הדם, אומר כי החשד הסביר יכול היה להתקבל מהתנהגות המשיב ומאופן נהיגתו הכללי, שהחל כאמור בנהיגה בכיוון ההפוך, והמשיך בחציית רמזורים אדומים ונסיעה על המדרכות.

ב"כ המשיב, הגישה מס' פסקי דין בהם בנסיבות יותר חמורות, החליט בית המשפט לשחרר נאשם למעצר בית לילי, ואף שחרור ללא תנאים מגבילים כלל. - עפ"ת 39208-01-14 פרחי נ' מדינת ישראל. עמ"ת 52360-04-15 מדינת ישראל נ' חגאזי.

סיכום והחלטה

סוף דבר, מעיון בחומר החקירה, מדו"חות השוטרים, ומהודאתו בביצוע העבירות של, נהיגה בפסילה למרות שידע שהוא פסול לנהיגה, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה ללא רישיון תקף לאתו סוג רכב, ושתיית שתי כוסות וודקה עובר לנהיגה. השתכנעתי כי קיימות בידי התביעה ראיות טובות לכאורה, להביא להרשעתו של המשיב בדיון.

אני מורה כי המשיב ישהה במעצר בית מלא באותם התנאים בהם הוא מצוי עתה.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ה, 14 יוני 2015, בנוכחות התובע והסנגורית בלבד.